

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2008. gada 1. jūnijā.

(¹) OV L 396, 853. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. februārī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) — Lidl & Companhia/Fazenda Pública

(Lieta C-106/10)

(2010/C 113/49)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Lidl & Companhia

Atbildētāja: Fazenda Pública

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 78. panta pirmās daļas a) punkts kopā ar šīs pašas direktīvas 79. panta pirmās daļas c) punktu ir interpretējami tādējādi, ka Kopienas iekšienē veiktu pirkumu gadījumā tajos ir aizliegts PVN bāzē iekļaut ar 2007. gada 29. jūnija Likumu Nr. 22-A ieviestā transportlīdzekļu nodokļa summu?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 1. martā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-111/10)

(2010/C 113/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky un A. Stobiecka-Kuik)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2009. gada 16. decembra Lēmumu par to, lai Lietuvas Republikas iestādes varētu sniegt valsts atbalstu valstij piederošas lauksaimniecības zemes iegādei laikā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim (¹);
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1) Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi Komisijas lēmumu, kas izriet no Kopienas pamatnostādņu attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.-2013. gadā (²) (turpmāk tekstā — “2007. gada pamatnostādnes lauksaimniecības nozarē”) 196. punktā ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem un fakta, ka Lietuva tiem ir piekritusi bez ierunām, un ar kuru minētajai valstij tiek uzlikts pienākums vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim izbeigt pastāvošo atbalsta shēmu saistībā ar valstij piederošas lauksaimniecības zemes iegādi. Būtībā Padome, pamatojoties uz ārkārtas apstākļiem, ir atļāvusi Lietuvai saglabāt šo shēmu līdz 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē spēkā esamības beigām, proti, līdz 2013. gada 31. decembrim. Apstākļus, kurus Padome izvirzījusi, lai pamatotu savu lēmumu, acīmredzami nevar uzskatīt par tādiem ārkārtas apstākļiem, saistībā ar kuriem varētu pamatot pieņemto lēmumu un neņemt vērā attiecīgo Komisijas lēmumu saistībā ar šo shēmu.

2) Lai pamatotu savu prasību atcelt tiesību aktu, Komisija izvirza četrus pamatus:

Pirmkārt, Komisija uzskata, ka Padomei nebija tiesības celt prasību saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta trešo daļu, jo atbalsts, kuru Padome bija apstiprinājusi, bija pastāvošs atbalsts, kuru Lietuva, piekrītot Komisijas ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem, bija uzņēmusies izbeigt līdz 2009. gada beigām.

Otrkārt, tā uzskata, ka atļaujot atbalsta pasākumus līdz 2013. gadam, Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, mēģinot izvairīties no konstatējuma, ka Lietuvai bija tiesības atstāt spēkā savus atbalsta pasākumus vēlākais līdz 2009. gada beigām.

Treškārt, apstrīdētais lēmums tika pieņemts pārkāpjot lojālas sadarbības principu, kas ir piemērojams dalībvalstīm, kā arī starp iestādēm. Ar savu lēmumu Padome ir atbrīvojusi Lietuvu no tās pienākuma sadarboties ar Komisiju saistībā ar vajadzīgajiem pasākumiem, kuriem šī dalībvalsts bija piekritusi attiecībā uz pastāvošo atbalstu saistībā ar valstij piederošas lauksaimniecības zemes iegādi LESD 108. panta 1. punktā paredzētās sadarbības ietvaros.